

E

E

- χέω-ῶ.
 Επομόφνικκ, α. ἄρσ. συμβοη-
 θός, συνεργός, συμπράκτωρ,
 συναρωγός. σύμμαχος.
 Επορδчникк, α. ἄρσ. = πορδчникк.
 Εποслѣдѣю, εσιν. συνακολου-
 θῶ, συνέπομαι, παρέπομαι,
 παρακολουθῶ, συμπαρακο-
 λουθῶ, συνομαρτέω-ῶ, συμ-
 παρομαρτέω-ῶ. 2) μτφρ. συμ-
 φωνῶ.
 Εποслѣство, α. οὐδ. = ποσλόβιε.
 Εποспѣшествѣю, εσιν. = ποισпѣ-
 шествѣю.
 Εποспѣшникк, α. ἄρσ. = επο-
 μόφνικк.
 Εποспѣшство, α. οὐδ. συνεργία,
 συνέργεια (204. ἐνέργεια).
 Εποψѣса, στήшисα (214). συν-
 νηστεύω.
 Εпревыбάνιε, ἱα. οὐδ. συνδια-
 τριβή, συνοίκησις, δυνδιαί-
 τησις, συμβίωσις = εοпревы-
 бάνиε.
 Εпревыбáю, εσιν. συνδιατρίβω,
 συζῶ, συγγίνομαι, σύνειμι,
 συνοικῶ, συγκαταικῶ, συμβι-
 ὄω-ῶ, συμπαραμένω, συμμέ-
 νω, συνδιαμένω, συνδιαιτά-
 ομαι-ῶμαι.
 Εпрославлáю, εσιν. σινδοξάζω.
- Σπαθ.-εα.-μαι.
 Επροσтиráю, εσιν. συμπαρεχ-
 τείνω. Σ μεσ. καὶ παθ.-εα.-
 -μαι.
 Επραгáю = εοπραгáю.
 Επραжéниε = εοπραжéниε.
 Επράтаю (καὶ -тобаю), εσιν.
 παρτ. επράтаχч καὶ-тобаχч.
 ἄρσ. επράтачч. μ. αὐτός ὁ
 ἐνεστ. ἢ περιφρασ. συστέλ-
 λω, περιστέλλω, ὑποστέλ-
 λω. Σ μεσ. καὶ παθ.-εα.-μαι.
 παρβλ. εοκѣтыбаю = ὠπρά-
 таю.
 Εпѣдз, α. ἄρσ. (μέτρον) μόδιος,
 κόρος, μέδιμνος (κοιν. κοιλόν).
 Εпѣтникк, α. ἄρσ. συνοδίτης,
 συνοδοιπόρος (= εпѣтешé-
 ственникк).
 Εпѣтница, ἑι. θηλ. ἡ συνοδοι-
 πόρος.
 Εпѣбáю, εσιν. = ποῖο.
 Εпѣшѣ, ησιν (по). παρτ. εпѣ-
 шѣчч. σπεύδω, ἐπισπεύδω,
 κατασπεύδω (κοιν. βιάζομαι)
 Σ μεσ.-εα (245), τὸ αὐτό.
 Εравнѣниε, ἱα. οὐδ. σύγκρισις,
 παράθεσις, παραλληλισμός,
 παραβολή. Σβεэз равнѣниа.
 ἄσυγκρίτως (= несравнѣннѡ).
 Εравнѣтелиη (-нѣ). ἐπίρ. συγ-